Laborator 02 - Operații I/O simple

Materiale ajutătoare

- lab02-slides.pdf [http://elf.cs.pub.ro/so/res/laboratoare/lab02-slides.pdf]
- lab02-refcard.pdf [http://elf.cs.pub.ro/so/res/laboratoare/lab02-refcard.pdf]
- Video Operaţii IO [http://elf.cs.pub.ro/so/res/tutorial/lab-02-operatii-io/]

Nice to read

- TLPI Chapter 4, File I/O: The Universal I/O model
- WSP4 Chapter 2, Using the Windows File System

Fișiere. Sisteme de fișiere

Fișierul este una dintre abstractizările fundamentale în domeniul sistemelor de operare; cealaltă abstractizare este procesul. Dacă procesul abstractizează execuția unei anumite sarcini pe procesor, fișierul abstractizează informația persistentă a unui sistem de operare. Un fișier este folosit pentru a stoca informațiile necesare funcționării sistemului de operare și interacțiunii cu utilizatorul.

Un **sistem de fișiere** este un mod de organizare a fișierelor și prezentare a acestora utilizatorului. Din punctul de vedere al utilizatorului, un sistem de fișiere are o structură ierarhică de fișiere și directoare, începând cu un director rădăcină. Localizarea unei intrări (fișier sau director) se realizează cu ajutorul unei căi în care sunt prezentate toate intrările de până atunci. Astfel, pentru calea /usr/local/file.txt directorul rădăcină '/' are un subdirector usr care include subdirectorul local ce conține un fișier file.txt.

Fiecare fișier are asociat, așadar, un nume cu ajutorul căruia se face identificarea, un set de drepturi de acces și zone conținând informația utilă.

Sistemele de fișiere suportate de sistemele de operare de tip Unix și Windows sunt ierarhice. Sistemele Linux/Unix sunt case-sensitive (Data este diferit de data), iar sistemele Windows sunt case-insensitive.

Ierarhia sistemului de fișiere Unix are un singur director cunoscut sub numele de root și notat '/', prin care se localizează orice fișier (a nu se confunda cu directorul /root, care este home-ul utilizatorului privilegiat, root). Notația Unix pentru căile fișierelor este un șir de nume de directoare despărțite prin '/', urmat de numele fișierului. Există și căi relative la directorul curent '.' sau la directorul părinte '..'.

În Unix nu se face nicio deosebire între fișierele aflate pe partițiile discului local, pe CD sau pe o mașină din rețea. Toate aceste fișiere vor face parte din ierarhia unică a directorului root. Acest lucru se realizează prin montare: sistemele de fișiere vor fi montate într-unul dintre directoarele sistemului de fișiere rădăcină.

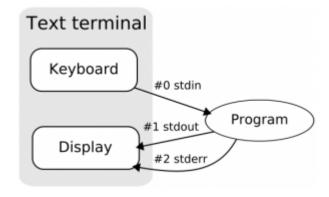
În Windows există mai multe ierarhii, câte una pentru fiecare partiție și pentru fiecare loc din rețea. Spre deosebire de Unix, delimitatorul între numele directoarelor dintr-o cale este '\', și pentru căile absolute trebuie specificat numele ierarhiei în forma C:\, E:\ sau \\FILESERVER\myFile (pentru rețea). Ca și Unix, Windows folosește '.' pentru directorul curent și '..' pentru directorul părinte.

Operații pe fișiere

În Unix, un **descriptor de fișier** este un întreg care indexează o tabelă cu pointeri spre structuri care descriu fișierele deschise de un proces. În cazul în care un program rulează într-un shell Unix, procesul părinte (shell-ul) deschide pentru procesul copil (programul respectiv) 3 fișiere standard având descriptori de fișiere cu valori speciale:

- standard input (0) citirea de la intrarea standard (tastatură)
- standard output (1) afișarea la ieşirea standard (consolă)
- standard error (2) afișarea la ieșirea standard de eroare (consolă)

În Windows, noțiunea de bază pentru managementul fișierelor este **handle**-ul, o valoare din care se obține un pointer spre o structură descriptivă a fișierului. Aceleași 3 fișiere standard sunt deschise de fiecare <u>proces</u>.

În continuare, pentru descrierea comportamentului operațiilor de intrare-ieșire pe Windows, s-a ales ca toate apelurile să facă parte din <u>API</u>-ul Win32, care este cel mai aproape de kernelul Windows. Sistemul oferă ca alternativă apeluri standard (POSIX, de exemplu, compatibile între Windows și Linux), dar acestea se implementează în Windows prin apelurile Win32 și formează un nivel de abstractizare aflat mai departe de kernel.

Un fișier are asociat cursorul de fișier (file pointer) care indică poziția curentă în cadrul fișierului. Cursorul de fișier este un întreg care reprezintă deplasamentul (offset-ul) față de începutul fișierului.

Operațiile specifice pentru lucrul cu fișiere:

- deschiderea/crearea unui fișier înseamnă asocierea unui descriptor de fișier sau a unui handle cu un fisier identificat prin numele său ¹⁾. (Linux, Windows)
- **închiderea unui fișier** înseamnă eliberarea structurilor de fișier asociate procesului și a descriptorului (handle-ului) acelui fișier doar dacă nu mai există nici o intrare în tabela file descriptorilor care să puncteze spre acea structură ²⁾. (<u>Linux</u>, <u>Windows</u>)
- citirea dintr-un fișier înseamnă copierea unui bloc de date într-un buffer; după ce se realizează citirea se actualizează cursorul de fișier ³⁾. (<u>Linux</u>, <u>Windows</u>)
- scrierea într-un fișier înseamnă copierea unui bloc de date dintr-un buffer în fișier; efectuarea scrierii înseamnă și actualizarea cursorului de fișier ⁴⁾. (<u>Linux</u>, <u>Windows</u>)
- poziționarea într-un fișier înseamnă schimbarea valorii cursorului de fișier; citirile sau scrierile ulterioare vor porni din locul indicat de acest cursor de fișier ⁵⁾. (<u>Linux, Windows</u>)
- schimbarea atributelor unui fișier înseamnă stabilirea unor parametri pentru fișier ⁶⁾. (<u>Linux</u>)

Operații pe fișiere în Linux

Crearea, deschiderea și închiderea fișierelor

open

Pentru deschiderea/crearea unui fișier se folosește funcția open [http://linux.die.net/man/2/open].

creat

Pentru crearea de fisiere se poate utiliza și creat [http://linux.die.net/man/2/creat]:

```
int creat(const char *pathname, mode_t mode);
```

Funcția este echivalentă cu apelul open unde flag-ul O_CREAT e setat și fișierul nu există deja:

```
open(pathname, O_WRONLY | O_CREAT | O_TRUNC, mode);
```

close

Închiderea de fișiere se realizează cu close [http://linux.die.net/man/2/close]:

```
int close(int fd)
```

O greșeală frecventă de programare este neverificarea codului de eroare întors la close [http://linux.die.net/man/2/close], pentru că se poate întâmpla ca o eroare la scriere (EIO) să fie întoarsă utilizatorului abia la close.

unlink

Ștergerea efectivă a unui fișier de pe disk se realizează cu funcția unlink [http://linux.die.net/man/2/unlink]:

```
int unlink(const char *pathname);
```

Exemplu

Dacă, spre exemplu, dorim să deschidem fișierul in.txt pentru citire și scriere, cu eventuala creare a acestuia, iar fișierul out.txt pentru scriere, cu trunchiere putem folosi următoarea secvență de cod:

io-01.c

```
#include <sys/types.h> /* open */
#include <sys/stat.h> /* open */
#include <fcntl.h>
                        /* O_RDWR, O_CREAT, O_TRUNC, O_WRONLY */
                      /* close */
#include <unistd.h>
#include "utils.h"
int main(void)
        int rc;
        int fd1, fd2;
        fd1 = open("in.txt", O_RDWR | O_CREAT, 0644);
        DIE(fd1 < 0, "open in.txt");</pre>
        /* will fail if out.txt does not exist */
        fd2 = open("out.txt", O_WRONLY | O_TRUNC);
        DIE(fd2 < 0, "open out.txt");</pre>
        rc = close(fd1);
        DIE(rc < 0, "close fd1");</pre>
        rc = close(fd2);
        DIE(rc < 0, "close fd2");
        return 0:
```

Atenție! O greșeală frecventă este omiterea drepturilor de creare a fișierului (0644 în exemplul de mai sus) când se apelează open cu flag-ul O_CREAT setat.

Scrierea și citirea

read

Funcția read [http://linux.die.net/man/2/read] e folosită pentru citirea din fișier a maxim count octeți:

```
ssize_t read(int fd, void *buf, size_t count);
```

Funcția read [http://linux.die.net/man/2/read] întoarce numărul de octeți efectiv citiți, **cel mult** count. Valoarea minimă este de 1 octet, iar când se ajunge la sfârșitul de fișier se va întoarce 0.

write

Functia write [http://linux.die.net/man/2/write] e folosită pentru scrierea în fisier a maxim count octeti:

```
ssize_t write(int fd, const void *buf, size_t count);
```

Valoarea întoarsă este numărul de octeți ce au fost efectiv scriși, **cel mult** count. În mod implicit nu se garantează că la revenirea din write [http://linux.die.net/man/2/write] scrierea în fișier s-a terminat. Pentru a forța actualizarea se poate folosi fsync [http://linux.die.net/man/2/fsync] sau fișierul se poate deschide folosind flagul O_FSYNC, caz în care se garantează că după fiecare write fișierul a fost actualizat.

Observație 1: Pentru read [http://linux.die.net/man/2/read]/write [http://linux.die.net/man/2/write] există versiunile pread [http://linux.die.net/man/2/pread]/pwrite [http://linux.die.net/man/2/pwrite], care permit specificarea unui offset în fișier de la care să se efectueaze operația de citire/scriere. (De asemenea, există și versiunile pread64/pwrite64 care folosesc offset-uri de 64 de biți - pentru a putea specifica offset-uri mai mari decât 4GB).

Observație 2: Asa cum s-a specificat mai sus, functiile read/write nu garateaza citirea/scrierea a count bytes. Pot exista mai multe motive pentru care se observa acest comportament.

- Apelul read nu citeste 'count' bytes cand:
  - continutul sursei(fisierul) este mai mic de count bytes
  - este intrerupt de semnale. (exceptie uninterruptible sleep*). Mai multe informatii la https://stackoverflow.com/questions/28501133/does-the-linux-system-call-readfd-buf-countreturn-less-than-count-when-fd-i [https://stackoverflow.com/questions/28501133/does-the-linuxsystem-call-readfd-buf-count-return-less-than-count-when-fd-i]
- Apelul write nu scrie 'count' bytes cand:
  - este intrerupt de semnale
  - spatiu insufiecent pe disc, la depasirea pragului RLIMIT_FSIZE. Mai multe informatii. https://www.gnu.org/software/libc/manual/html_node/Limits-on-Resources.html [https://www.gnu.org/software/libc/manual/html_node/Limits-on-Resources.html].

Astfel pentru a garanta citirea/scrierea a intregului numarului de bytes dorit, se recomanda folosirea apelurilor repetitiv(intr-o bucla).

Poziționarea în fișier (Iseek)

Iseek

Funcția Iseek [http://linux.die.net/man/2/Iseek] permite mutarea cursorului unui fișier la o poziție absolută sau relativă.

```
off_t lseek(int fd, off_t offset, int whence)
```

Parametrul whence reprezintă poziția relativă de la care se face deplasarea:

- SEEK_SET față de poziția de început
- SEEK CUR față de poziția curentă
- SEEK END față de poziția de sfârșit

Observație Iseek [http://linux.die.net/man/2/Iseek] permite și poziționări după sfârșitul fișierului. Scrierile care se fac în astfel de zone nu se pierd, ceea ce se obține fiind un fișier cu *goluri*, o zonă care este *sărită* - nu este alocată pe disc.

Pentru această funcție există și o versiune Iseek64 [http://linux.die.net/man/3/Iseek64] la care offset-ul este pe 64 de biți.

Trunchierea fișierelor

Pe lângă trunchierea la 0 care se poate face prin apelul open cu flag-ul O_TRUNC, se poate specificat trunchierea unui fișier la o dimensiune specificată, prin apelurile de sistem ftruncate [http://linux.die.net/man/2/ftruncate] și truncate [http://linux.die.net/man/2/ftruncate]:

```
int ftruncate(int fd, off_t length);
int truncate(const char *path, off_t length);
```

În cazul ftruncate [http://linux.die.net/man/2/ftruncate], parametrul fd este file descriptorul obținut cu un apel open, care a asigurat drept de scriere. În cazul truncate [http://linux.die.net/man/2/ftruncate], fișierul reprezentat prin path trebuie să aibe drept de scriere.

Exemplu utilizare operații I/O

io-2.c

```
#include <stdio.h>
#include <string.h>
#include <stdlib.h>
#include <sys/types.h> /* open */
#include <sys/stat.h> /* open */
#include <fcntl.h>
                       /* O_CREAT, O_RDONLY */
                       /* close, lseek, read, write */
#include <unistd.h>
#include "utils.h"
/* Print the last 100 bytes from a file */
int main (void)
        int fd, rc;
        char *buf;
        ssize_t bytes_read;
        /* alocate space for the read buffer */
        buf = malloc(101);
        DIE(buf == NULL, "malloc");
        /* open file */
        fd = open("file.txt", O_RDONLY);
        DIE(fd < 0, "open");
        /* set file pointer at 100 characters
```

```
_before_ the end of the file */
rc = lseek(fd, -100, SEEK_END);
DIE(rc < 0, "lseek");

/* read the last 100 characthers */
bytes_read = read(fd, buf, 100);
DIE(bytes_read < 0, "read");

/* set '\0' at end of buffer for printing purposes*/
buf[bytes_read] = '\0';

printf("the last %ld bytes: \n%s\n", bytes_read, buf);

/* close file */
rc = close(fd);
DIE(rc < 0, "close");

/* cleanup */
free(buf);
return 0;
}
```

Redirectări

În Linux redirectările se realizează cu ajutorul funcțiilor de duplicare a descriptorilor de fișiere dup si dup2.

```
int dup(int oldfd);
int dup2(int oldfd, int newfd);
```

* dup

- crează o copie a unui file descriptor.
- utilizează cel mai mic număr de descriptor neutilizat.
- dacă apelul reușește, vechiul și noul file descriptor pot fi folosiți, ei partajând file offset și file status flags.

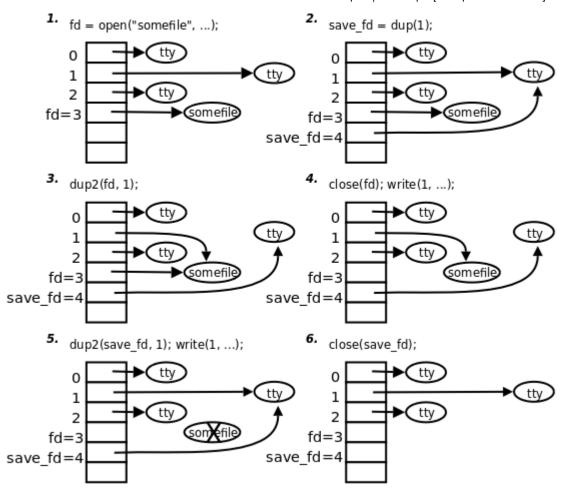
* dup2

- asemănător dup, dar în loc să se aleagă cel mai mic descriptor, acesta utilizează new_fd specificat.
- dacă new_fd este deja folosit, acesta este mai întâi închis înainte de a fi reutilizat.
- dacă old_fd nu este valid, apelul eşueaza iar new_fd nu este închis.

De exemplu, pentru redirectarea ieșirii în fișierul output.txt, sunt necesare două linii de cod:

```
fd = open("output.txt", O_RDWR|O_CREAT|O_TRUNC, 0600);
dup2(fd, STDOUT_FILENO);
```

Imaginea de mai jos prezintă utilizarea dup și dup2 în diferite situații pentru o înțelegere mai bună:

Operații speciale

Funcția fcntl [http://linux.die.net/man/2/fcntl] permite efectuarea unor operații speciale asupra descriptorilor de fișier.

```
int fcntl(int fd, int cmd);
int fcntl(int fd, int cmd, long arg);
int fcntl(int fd, int cmd, struct flock *lock);
```

cmd	efect
F_DUPFD	duplicarea unui file descriptor
F_GETFD	citește flag-urile pentru fd
F_SETFD	setează flag-urile pentru fd la valoarea specificată de arg
F_GETFL	citește flag-urile de stare pentru fd
F_SETFL	setează flag-urile de stare pentru fd la valoarea specificată de arg
F_GETLK	obținerea informațiilor despre un lock pe fișier
F_SETLK	obținerea / eliberarea unui lock pe fișier
F_SETLKW	similar cu F_SETLK dar se așteaptă terminarea operației
F_GETOWN	obținerea PID-ului procesului care primește semnalul SIGIO
F_SETOWN	stabilirea procesului care va primi semnalul SIGIO

Operații pe fișiere în Windows

Crearea, deschiderea și închiderea

CreateFile

Pentru a crea un handle asociat cu un fișier, director sau altă resursă abstractizată sub forma unui fișier (port COM, pipe, modem etc.) se folosește funcția CreateFile [http://msdn.microsoft.com/en-us/library/aa363858%28VS.85%29.aspx]. Funcția se ocupă atât de crearea, cât și de deschiderea unui fișier (și întoarce în ambele cazuri un handle asociat cu fișierul):

```
HANDLE CreateFile(
   LPCTSTR lpFileName,
   DWORD dwDesiredAccess,
   DWORD dwShareMode,
   LPSECURITY_ATTRIBUTES lpSecAttributes,
   DWORD dwCreationDisposition,
   DWORD dwFlagsAndAttributes,
   HANDLE hTemplateFile
);
```

Atenție! Explicațiile complete se găsesc pe pagina de manual pentru CreateFile [http://msdn.microsoft.com/en-us/library/aa363858%28VS.85%29.aspx]. În continuare vom prezenta cele mai importante proprietăți.

Drepturile de acces cerute la deschiderea fișierului sunt specificate în dwDesiredAccess:

- GENERIC WRITE
- GENERIC_READ

Lista completă aici [http://msdn.microsoft.com/en-us/library/aa363874%28v=vs.85%29.aspx]

Parametrul dwCreationDisposition precizează modul în care apelul acționează în cazul în care fișierul există sau nu; poate avea valori de forma:

- CREATE_ALWAYS creează un fișier nou; dacă fișierul există, apelul îl suprascrie, ștergând atributele existente;
- CREATE NEW creează un fișier nou; apelul eșuează dacă fișierul există deja;
- OPEN ALWAYS deschide fisierul, dacă acesta există; altfel, se comportă ca si CREATE NEW;
- OPEN EXISTING deschide fișierul; dacă nu există, apelul eșuează;
- TRUNCATE_EXISTING deschide fișierul (cu drept de acces GENERIC_WRITE) și îl trunchiază la dimensiunea zero; dacă fisierul nu există, apelul esuează.

Dacă fișierul există deja și dwCreationDisposition este CREATE_ALWAYS sau OPEN_ALWAYS, apelul NU eșuează, dar GetLastError returnează ERROR ALREADY EXISTS.

La deschiderea unui fișier se poate preciza prin parametrul lpSecurityAttributes [in] modul în care handle-ul returnat de apel poate fi moștenit de procesele fii ale procesului apelant. Mai multe detalii în <u>laboratorul de procese</u>.

Un fișier poate fi deschis de mai multe ori (de procese diferite, sau de același proces). În acest caz, la prima deschidere, parametrul dwShareMode [in] va avea una dintre valorile:

FILE SHARE DELETE permite unor operații de deschidere ulterioare să capete acces de tip delete.

- FILE SHARE READ permite unor operații de deschidere ulterioare să capete acces de tip read.
- FILE SHARE WRITE permite unor operații de deschidere ulterioare să capete acces de tip write.

Un set de flaguri și atribute suplimentare (valabile numai în cazul fișierelor) pot fi precizate în dwFlagsAndAttributes [in]. Valori uzuale sunt:

- FILE_ATTRIBUTE_NORMAL fișierul nu are alte atribute setate (folosit numai singur)
- FILE ATTRIBUTE READONLY fisierul va fi read only pentru toate procesele

Pentru copierea și mutarea fișierelor există apelurile CopyFile [http://msdn.microsoft.com/en-us/library/aa363851(VS.85).aspx], MoveFile [http://msdn.microsoft.com/en-us/library/aa365239(VS.85).aspx] și ReplaceFile [http://msdn.microsoft.com/en-us/library/aa365512(VS.85).aspx]. Un exemplu de schimbare a atributelor găsiti aici [http://msdn.microsoft.com/en-us/library/aa365522(v=VS.85).aspx].

CloseHandle

Când fișierul nu mai este folosit, fișierul este închis cu apelul generic pentru orice tip de handle-uri CloseHandle [http://msdn.microsoft.com/en-us/library/ms724211%28VS.85%29.aspx]

```
BOOL CloseHandle(HANDLE hObject);
```

DeleteFile

Ștergerea se face prin închiderea fișierului și folosirea apelului de sistem DeleteFile [http://msdn.microsoft.com/en-us/library/aa363915%28VS.85%29.aspx]

```
CloseHandle(hFile);
DeleteFile("myfile.txt");
```

unde DeleteFile [http://msdn.microsoft.com/en-us/library/aa363915%28VS.85%29.aspx] are signatura

```
BOOL DeleteFile(LPCTSTR lpFileName);
```

Citirea și scrierea

ReadFile

ReadFile [http://msdn.microsoft.com/en-us/library/aa365467%28VS.85%29.aspx] operează asupra unui fișier care are drepturi de acces cel puțin pentru citire, copiind un număr de octeți (începând cu poziția curentă a cursorului de fișier) într-un buffer și întoarce într-o variabilă numărul de octeți citiți.

ReadFile [http://msdn.microsoft.com/en-us/library/aa365467%28VS.85%29.aspx] primește un handle de fișier hFile, creat anterior cu drepturi cel puțin de citire. Rezultatul citirii este copiat în lpBuffer, iar numărul de octeți efectiv citiți este întors în variabila pointată de lpNumberOfBytesRead. Numărul de octeți efectiv citiți poate fi mai mic decât numărul de octeți care se doresc a fi citiți - nNumberOfBytesToRead.

În mod normal, după acest apel, cursorul de fișier este actualizat cu numărul de octeți citiți. Singura excepție este cazul în care fișierul este deschis pentru operații de I/O de tip OVERLAPPED - asincrone, caz în care conceptul de cursor de fișier nu mai este folositor (și deci nu mai este actualizat). Mai multe detalii despre operațiile asincrone în <u>Laborator 10 - Operații IO avansate - Windows</u>.

ReadFile [http://msdn.microsoft.com/en-us/library/aa365467%28VS.85%29.aspx] returnează o valoare diferită de zero în caz de succes, și zero altfel. Dacă se returnează o valoare diferită de zero, dar numărul de octeți citiți este zero, atunci s-a ajuns la sfârșitul de fișier.

WriteFile

Apelul WriteFile [http://msdn.microsoft.com/en-us/library/aa365747%28VS.85%29.aspx] copiază în mod sincron sau asincron un număr specificat de octeți dintr-un buffer în conținutul unui fișier și returnează într-o variabilă numărul efectiv de octeți copiați. Scrierea în fișier se face în general începând din poziția curentă a cursorului și după terminarea operației, poziția cursorului fișierului este actualizată (rămân valabile observațiile anterioare despre operații OVERLAPPED).

```
BOOL WriteFile(

HANDLE hFile,

LPCVOID lpBuffer,

DWORD nNumberOfBytesToWrite,

LPDWORD lpNumberOfBytesWritten,

LPOVERLAPPED lpOverlapped
);
```

Handle-ul de fișier în care se scrie hFile [in] trebuie să fi fost creat cu drepturi de acces GENERIC_WRITE. Parametrii WriteFile [http://msdn.microsoft.com/en-us/library/aa365747%28VS.85%29.aspx] au aceleași semnificații cu parametrii ReadFile [http://msdn.microsoft.com/en-us/library/aa365467%28VS.85%29.aspx], adaptate pentru operații de scriere.

Poziționarea în fișier

SetFilePointer

Fiecare fișier deschis are asociat un cursor (memorat pe 64 de biți) care reprezintă poziția curentă de citire/scriere. Un proces poziționează cursorul la un offset specificat cu SetFilePointer [http://msdn.microsoft.com/en-us/library/aa365541(VS.85).aspx]:

```
DWORD SetFilePointer(

HANDLE hFile,

LONG lDistanceToMove,

PLONG lpDistanceToMoveHigh,

DWORD dwMoveMethod
);
```

Deplasarea se face asupra unui fișier reprezentat prin handle-ul hFile deschis în prealabil, creat cu unul din drepturile de acces GENERIC_READ sau GENERIC_WRITE. O valoare pozitivă înseamnă o deplasare înainte, iar una negativă, înapoi.

Numărul de octeți cu care se mută cursorul este specificat de lDistanceToMove [in] și lpDistanceToMoveHigh; cele două câmpuri de 32 de biți formează o valoare de 64 de biți. Uzual cel de-al doilea câmp este NULL.

Parametrul dwMoveMethod specifică punctul de start pentru mutarea cursorului, și poate avea una dintre valorile:

- FILE_BEGIN punctul de start este începutul fișierului; 1DistanceToMove este considerat unsigned
- FILE CURRENT punctul de start este valoarea curentă a cursorului
- FILE_END punctul de start este valoarea curentă a sfârșitului de fișier

Apelul returnează noua valoare a cursorului, dacă lpDistanceToMoveHigh este NULL; altfel, se returnează jumătatea low a valorii, jumătatea high luând locul lpDistanceToMoveHigh.

Varianta extinsă SetFilePointerEx [http://msdn.microsoft.com/en-us/library/aa365542(VS.85).aspx] a apelului SetFilePointer [http://msdn.microsoft.com/en-us/library/aa365541(VS.85).aspx] memorează valoarea cursorului într-un singur câmp, în loc de două câmpuri separate, apelul extins făcând lucrul cu valorile cursorului mai ușor.

Trunchierea fișierelor

SetEndOfFile

Un fișier poate fi trunchiat sau extins folosind apelul SetEndOfFile [http://msdn.microsoft.com/en-us/library/aa365531(VS.85).aspx], care face poziția sfârșitului de fișier <u>EOF</u> egală cu poziția curentă a cursorului fișierului. În cazul extinderii fișierului peste limita sa, conținutul adăugat este nedefinit.

```
BOOL SetEndOfFile(HANDLE hFile);
```

Exemplu

win_io.c

```
#include <stdio.h>
#include <string.h>
#include <stdlib.h>
#include <windows.h>
#include "utils.h"
#define BUF_SIZE
                        100
int main (void)
        HANDLE hFile;
        DWORD dwBytesRead, dwPos, dwBytesToRead = BUF_SIZE, dwRet;
        BOOL bRet;
        CHAR outBuffer[BUF SIZE+1];
        /* deschidem fisierul */
        hFile = CreateFile(
                        "file.txt"
                        GENERIC_READ,
                        FILE_SHARE_READ,
                        NULL, /* no security attributes */
                        OPEN_EXISTING,
                        FILE_ATTRIBUTE_NORMAL,
                                /* no pattern */
        DIE(hFile == INVALID_HANDLE_VALUE, "CreateFile");
        /* set file pointer at 100 bytes
        _before_ the end of file */
        dwPos = SetFilePointer(
                        hFile.
                        -100,
                        NULL.
                                /* used only for offsets on 64bytes */
                        FILE_END
        DIE(dwPos == INVALID_SET_FILE_POINTER, "SetFilePointer");
```

```
/* read last 100 bytes into buffer */
        dwRet = ReadFile(
                        hFile,
                        outBuffer,
                        dwBytesToRead,
                        &dwBytesRead,
                        NULL); /* do nothing asynchronous */
        DIE(dwRet == FALSE, "ReadFile");
        /* print buffer */
        outBuffer[dwBytesRead] = '\0';
        printf("last %ld bytes: \n%s\n", dwBytesRead, outBuffer);
        fflush(stdout);
        /* close file */
        bRet = CloseHandle (hFile);
        DIE(bRet == FALSE, "CloseHandle");
        return 0;
}
```

Wrapper-e

În domeniul sistemelor de operare, prin wrapper înțelegem un layer software subțire (care nu aduce un overhead prea mare) peste sistemul de operare, cu scopul de a abstractiza serviciile oferite de acesta, adaptându-le la o interfață comună. Interfața comună este definită astfel încât să se potrivească cu mai multe sisteme de operare. Programele pe care le scriem ulterior nu vor folosi direct apelurile de sistem specifice fiecărui sistem de operare, ci interfata comună.

Un wrapper este folositor atunci când dorim să scriem software portabil pe mai multe platforme (spre exemplu, temele de la Sisteme de Operare) cu un "overhead" minim de portare și fără a plăti un cost de performanță prea scump (există și alte soluții pentru această problemă, de exemplu, mașina virtuală Java - JVM).

Una din metodele posibile pentru realizarea unui wrapper este folosirea preprocesorului. Să presupunem că încercăm să abstractizăm conceptul de fișier și operațiile disponibile cu el. Vom exemplifica doar operațiile de read/write.

io-wrapper.h

```
#ifdef __linux__
#include <sys/types.h>
#include <sys/stat.h>
#include <unistd.h>
#include <fcntl.h>
typedef int os_handle;
typedef size_t os_size;
typedef ssize_t os_ssize;
#elif defined(_WIN32)
#include <windows.h>
typedef HANDLE os_handle;
typedef DWORD os_size;
typedef DWORD os ssize;
#else
#error "Unknown OS!"
#endif
os_ssize os_read(os_handle fd, void *buffer, os_size count);
os_ssize os_write(os_handle fd, const void *buffer, os_size count);
```

Se observă că în funcție de sistemul de operare definit, diferă:

- fisierele header incluse
- definițiile tipurilor cu care lucrează wrapper-ul

De asemenea, se observă că semnăturile funcțiilor definite sunt identice pentru ambele sisteme de operare. Iată un exemplu de implementare a lor:

io-wrapper.c

```
#include "io-wrapper.h"
#ifdef __linux__
os_ssize os_read(os_handle fd, void *buffer, os_size count)
    return read(fd, buffer, count);
}
os_ssize os_write(os_handle fd, const void *buffer, os_size count)
    return write(fd, buffer, count);
#elif defined(_WIN32)
os_ssize os_read(os_handle fd, void *buffer, os_size count)
    os_ssize result = -1;
    ReadFile(fd, buffer, count, &result, NULL);
    return result;
}
os_ssize os_write(os_handle fd, void *buffer, os_size count)
    os_ssize result = -1;
    WriteFile(fd, buffer, count, &result, NULL);
    return result;
#endif
```

Acum putem genera fișiere executabile compatibile cu o platformă Linux sau Windows, în funcție de un singur macro, definit automat de către compilator.

Se observă că folosind această tehnică putem să convertim inclusiv între procedură și funcție (funcțiile de pe Windows primesc ca parametru transmis prin referință numărul de octeți citiți/scriși, iar cele de pe Linux îl întorc direct). Desigur, abordarea de mai sus este incompletă, pentru că ar fi trebuit convertite și codurile de eroare într-un format comun.

Odată scris acest wrapper, putem folosi în continuare funcțiile os_read și os_write pentru a citi / scrie din fișiere, fară a ne preocupa de sistemul de operare pe care rulează programul nostru. Acesta este însă un caz fericit, pentru că așa după cum veți observa la laboratorul de procese, nu toate serviciile oferite de sisteme de operare diferite se pot "unifica" atât de usor (este vorba de fork() + exec() vs. CreateProcess).

<u>Exerciții</u>

În rezolvarea laboratorului folosiți arhiva de sarcini lab02-tasks.zip [http://elf.cs.pub.ro/so/res/laboratoare/lab02-tasks.zip].

Observații: Pentru a vă ajuta la implementarea exercițiilor din laborator, în directorul utils din arhivă există un fișier utils.h cu funcții utile.

Folositi man/MSDN pentru informatii despre apelurile de sistem

Verificați valorile de retur a apelurilor de sistem

Puteți folosi macro-ul DIE [https://ocw.cs.pub.ro/courses/so/laboratoare/resurse/die](valoare_retur == eroare, "mesaj eroare");

Exercițiul -1 - GSOC

Google Summer of Code este un program de vară în care studenții (indiferent de anul de studiu) sunt implicați în proiecte Open Source pentru a își dezvolta skill-urile de programare, fiind răsplătiți cu o bursă a cărei valoare depinde de țară [https://developers.google.com/open-source/gsoc/help/student-stipends] (pagină principală GSOC [https://developers.google.com/open-source/gsoc]).

UPB se află în top ca număr de studenți acceptați; în fiecare an fiind undeva la aprox. 30-40 de studenți acceptați. Vă încurajăm să aplicați! Există și un grup de fb cu foști participanți unde puteti să îi contactați pentru sfaturi facebook page [https://www.facebook.com/groups/240794072931431/]

Linux

Exercițiul 1 - redirect

Intrati în directorul 1-redirect și urmăriti continutul fisierului redirect.c.

Compilați fișierul (folosiți make). Rulați programul obținut folosind comanda ./redirect.

Deschideți alt terminal și rulați comanda:

```
watch -d lsof -p $(pidof redirect)
```

lsof [http://linux.die.net/man/8/lsof] este un utilitar care afișează informații despre fișierele deschise (ce fișiere sunt deschise în sistem, ce fișiere a deschis un anumit user etc). Căutați în manual (man 8 lsof) pentru a identifica semnificația coloanei FD și a coloanei TYPE.

Folosiți comanda ENTER pentru a continua programul. În paralel urmăriți cum se modifică tabela de file-descriptori.

În cod, observați parametrii cu care s-a realizat redirectarea cu ajutorul funcțieidup2 [http://linux.die.net/man/2/dup2] (dup2(fd2, STDERR_FILENO)). Observați ce se întamplă dacă parametrii sunt în ordine inversă.

revedeți secțiunea de <u>redirectări</u>

Exercițiul 2 - Iseek

Intrați în directorul 2-1seek și urmăriți codul sursă din 1seek.c. Ce valoare va întoarce al doilea apel al funcției 1seek? Decomentați linia de afișare, compilați și rulați pentru verificare.

Sursa închide doar file descriptorul fd1. Este nevoie să se închidă si file descriptorul fd2? De ce?

Exercițiul 3 - mcat

Intrati în directorul 3-mcat.

3a. Similitudine cat

Completați fișierul astfel încât programul rezultat mcat să aibă funcționalitate similară cu a utilitarului cat (urmăriti comentariile cu TODO 1)

Programul mcat va primi ca argument în linia de comandă numele unui fișier al cărui conținut îl va afișa la ieșirea standard. Nu aveți voie să citiți tot fișierul în memorie. Puteți citi doar bucăți de dimensiune maximum BUFSIZE.

Verificați codul de eroare întors de apelurile de sistem. Puteți folosi macro-ul DIE [http://elf.cs.pub.ro/so/wiki/laboratoare/resurse/die]. Revedeți secțiunile <u>Crearea, deschiderea și închiderea fisierelor</u> și <u>Scrierea și citirea fisierelor</u>.

Testați cu o comandă de genul:

```
./mcat Makefile
```

3b. Similitudine cp

Extindeți funcționalitatea astfel încât output-ul să fie redirectat într-un fișier primit ca al doilea argument - funcționalitate similară cu a utilitarului cp. (urmăriți comentariile cu TODO 2)

Revedeți secțiunea de redirectări.

Testați funcționalitatea:

```
./mcat Makefile out ; ./mcat out
```

3c. /dev/nasty

Inițializați fișierul /dev/nasty:

```
sudo apt-get install linux-modules-$(uname -r) linux-headers-$(uname -r)
./set_nasty.sh
```

Încercați funcționalitatea de copiere pe fișierul /dev/nasty:

```
./mcat /dev/nasty
./mcat /dev/nasty out ; ./mcat out
```

Dacă apar diferențe, fiți atenți la ce întorc funcțiile read și write (eventual afișați aceste valori) și reparați problema.

Testați scrierea cu:

```
./mcat Makefile /dev/nasty ; cat /dev/nasty
```

În cazul în care ultima comandă nu produce rezultatul așteptat, cel mai probabil nu ați tratat corect cazurile în care read/write întorc o valoare mai mică decât al treilea parametru - i.e. nu s-a citit/scris tot.

Hint: Pentru a garanta scrierea/citirea numarului exact de bytes care este dat ca parametru, se recomanda apelarea read/write **in bucla.** Implementarea xread/xwrite se bazeaza pe acest lucru.

Windows

Executabilele sunt generate în directorul win/Debug (în directorul Debug al soluției, nu al fiecărui proiect în parte).

Exercițiul 1 - cat

Deschideți folderul win din arhiva laboratorului 2 și intrați în proiectul 1-cat, iar apoi urmăriți sursa cat.c

Compilați și testați executabilul cat.exe folosind command prompt-ul de Visual Studio: Tools $\rightarrow$ Visual Studio Command Prompt

Exercițiul 2 - CRC

Exercițiul are ca scop realizarea unui utilitar care:

- Pentru un fișier dat, îi calculează CRC-ul și îl salvează într-un fișier de output.
- Pentru două fișiere date (în acest caz, de CRC), le compară și determină dacă sunt identice.

2a. Generare

Deschideți fișierul crc.c din proiectul 2-crc și completați funcția GenerateCrc.

Funcția primește ca prim argument fișierul pentru care trebuie calculat CRC-ul, iar ca al doilea argument fișierul în care se salvează CRC-ul. Algoritmul apelează iterativ funcția update_crc pentru bucăți de BUFSIZE = 512 bytes din fisierul de input. La ultima bucată se va face padding.

Revedeți secțiunile Crearea, deschiderea și închiderea fișierelor, cât și Citirea și scrierea fișierelor.

Urmăriți comentariile cu TODO 1.

2b. Comparare

Odată calculat fișierul cu CRC, vrem să vedem dacă două fișiere de CRC sunt egale. Extindeți funcționalitatea programului anterior astfel încât să compare 2 fișiere. Vom lucra în funcția CompareFiles.

Initial comparati dimensiunile fisierelor astfel:

- Completați funcția GetSize pentru calcularea dimensiunii unui fișier, urmărind comentariile din
   TODO 2
- Folosiţi doar funcţia SetFilePointer [http://msdn.microsoft.com/enus/library/aa365541%28VS.85%29.aspx]

Dacă dimensiunile sunt egale, comparați cele 2 fișiere bucată cu bucată. Deși în acest caz particular fișierele de comparat conțin doar câte un CRC de 4 octeți, funcția trebuie să trateze și cazul în care fișierele sunt mai mari. Nu citiți tot fișierul în memorie, ci câte CHUNKSIZE = 32 bytes o dată. Urmăriți comentariile marcate cu TODO 3.

BONUS - Linux

Troubleshooting

Intrați în directorul 4-trouble. Compilați și rulați programul trouble.

Programul ar trebui să afișeze în fișierul tmp1.txt mesajul din msg. Afișați fișierul tmp1.txt.

Ce observați? Identificați și remediați problema. Revedeți secțiunea: <u>Crearea, deschiderea și închiderea fișierelor</u>.

File lock

Vrem să ne asigurăm că doar **o instanță** a unui program rulează la un moment dat. Pentru asta se creează un fișier temporar pe care se încearcă obținerea unui lock folosind apelul flock [http://linux.die.net/man/2/flock].

Intrați în directorul 5-singular și completați sursa singular.c (urmăriți comentariile cu TODO).

Hint: man 2 flock, nonblocking

Testați rulând executabilul din două terminale diferite, sau cu comanda:

```
./singular & sleep 3 ; ./singular
```

Găsiți o metodă prin care ne putem asigura că programul nostru are doar o singură instanță, folosind mai **puține** apeluri de sistem.

BONUS - Windows

Utilitar echivalent cu 1s -a -R.

Creare utilitar Is

Deschideți din arhiva laboratorului 2 proiectul 3-1s. Completați fișierul 1s.c pentru ca programul 3-1s.exe să se comporte ca utilitarul 1s.

Afisarea fisierelor dintr-un director se face în doi pasi:

- se obține un handle la o primă intrare din lista de fișiere a directorului cu funcția: FindFirstFile [http://msdn.microsoft.com/en-us/library/aa364418%28VS.85%29.aspx]
- se iterează această listă folosind funcția: FindNextFile [http://msdn.microsoft.com/en-us/library/aa364428%28VS.85%29.aspx]

Pentru rezolvare, urmăriți comentariile marcate cu TODO 1. Pentru testare folosiți dintr-un prompt Visual Studio:

```
ls.exe ..
```

Afișare detalii pentru parametrul -a

Pentru fișiere afișați numele, dimensiunea și data la care au fost modificate ultima oară. Pentru directoare afișați numele și un indicator de director (ex: <DIR> nume).

Atributele unui fișier sunt definite într-o structură de forma: WIN32_FIND_DATA [http://msdn.microsoft.com/en-us/library/aa365740%28VS.85%29.aspx]. Pentru a verifica dacă un fișier e director, trebuie să aibă bitul "FILE_ATTRIBUTE_DIRECTORY" din câmpul "dwFileAttributes" (vezi File Attributes [http://msdn.microsoft.com/en-us/library/ee332330%28v=VS.85%29.aspx]).

Urmăriți comentariile marcate cu TODO 2

Afișare detalii pentru parametrul -R

Realizați parcurgerea recursivă a directoarelor prin apelarea recursivă a funcției ListFile.

Pentru rezolvare, urmăriți comentariile marcate cu TODO 3. Aveți grijă să concatenați numele noului director la calea deja existentă.

Troubleshooting

Deschideți din arhiva laboratorului 2 proiectul 4-trouble. Programul ar trebui să creeze un fișier cu mesajul "Testing 123".

Compilați și rulați programul trouble. Identificați și remediați problema.

Revedeți secțiunea: Crearea, deschiderea și închiderea fișierelor.

EXTRA

- Operații cu fișiere în Python
- Studiati exemplele din arhivă, cititi documentatia si observati diferentele între API-uri

Soluții

lab02-sol.zip [http://elf.cs.pub.ro/so/res/laboratoare/lab02-sol.zip]

Resurse utile

- 1. Low level I/O [http://www.gnu.org/software/libc/manual/html_node/Low_002dLevel-I_002fO.html] (info libc "Low-Level I/O")
- 2. Duplicating descriptors [http://www.gnu.org/software/libc/manual/html_node/Duplicating-Descriptors.html] (info libc "Duplicating Descriptors")
- 3. Low level I/O [http://www.advancedlinuxprogramming.com/alp-folder/alp-apB-low-level-io.pdf] (Advanced Linux Programming)
- 4. File management functions [http://msdn.microsoft.com/en-us/library/aa364232%28VS.85%29.aspx]

so/laboratoare/laborator-02.txt · Last modified: 2020/02/21 15:38 by liza_elena.babu

fopen (ISO C), open, creat (POSIX), CreateFile (Win32 API)

²⁾ fclose (ISO C), close (POSIX), CloseHandle (Win32 API)

³⁾ fread (ISO C), read (POSIX), ReadFile (Win32 API)

⁴⁾ fwrite (ISO C), write (POSIX), WriteFile (Win32 API)

⁵⁾ fseek (ISO C), lseek (POSIX), SetFilePointer (Win32 API)

⁶⁾ fcntl (POSIX), SetFileAttributes (Win32 API)